

ĐẠT ĐẠO

Oct 27/06

THƠ : HUYỀN KHÔNG
NHẠC : VÕ TÁ HÂN

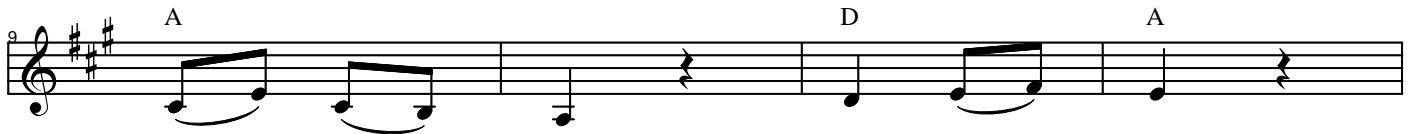
Nhẹ Nhàng

Qua thiên môn: thấy trời xanh

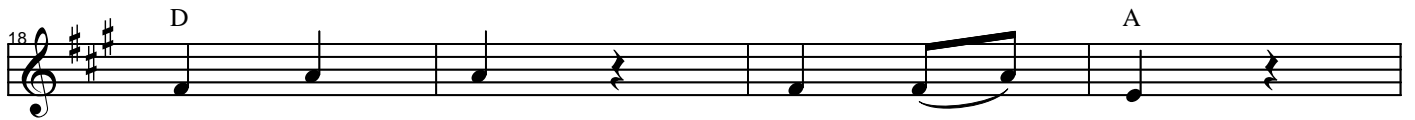
Kim Cang kinh tụng chân thành từng trang

Khói hương quện, cảnh mơ màng

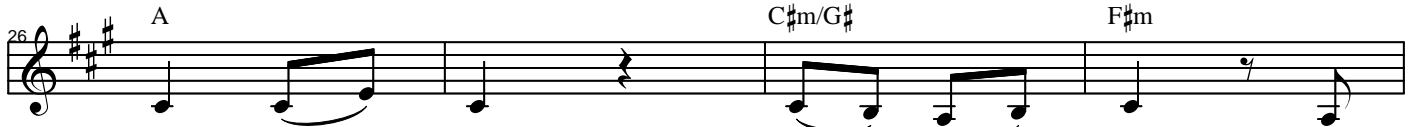
Hư không là chiếc y vàng quấn thân

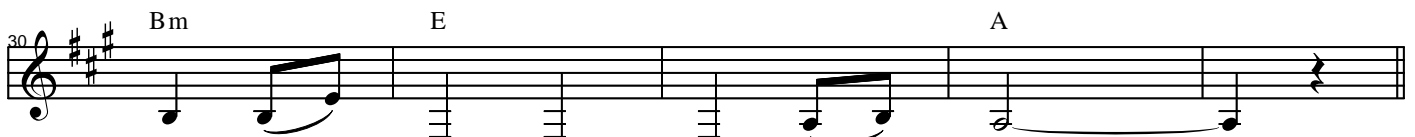
Thiên môn xưa sạch phong trần

Kim Cang kinh khép trăm luân thoát rồi

Từ sanh tử ta về chơi Ngõ

trên chót đỉnh mím cười với trăng

35 A D A
Thân ta là giải đất bằng

39 F#m Bm E
Tâm ta là nước sông Hằng minh mông

43 A D A
Tình ta là đóa hoa hồng

47 F#m Bm E A
Ý ta là cả cánh đồng tâm linh

52 D A
Còn đâu nữa Kim Cang kinh

56 D Bm E
Thiền Môn biến mất mà mình vô ngôn

60 A C#m/G# F#m
Bình minh về ngập hoàng hôn Kêu

64 Bm E A
lên một tiếng tỉnh hồn ngày xưa